

บุคลากรเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนบ้านท่าโรง อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดบุรีรัมย์ ที่มีผลการศึกษว่า ก่อนการพัฒนาครูไม่สามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้แต่หลังจากได้รับการพัฒนาครบทั้ง 2 วงรอบ ครูสามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผลการศึกษารายบุคคล ศักดิ์ อรรถพรหมฐัง (2551 : 121-126) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาครูด้านการวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนบ้านเขื่อง จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า การประเมินผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนบ้านเขื่อง มีผลการประเมินหลังการอบรมเชิงปฏิบัติการ มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนดำเนินการ ผลการศึกษารายบุคคลของ กนกนที พงษ์รัตน์ (2549 : 111-115) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาบุคลากรด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนบ้านม่วง อำเภอมะนัง จังหวัดขอนแก่น พบว่า ในการพัฒนาวงรอบที่ 2 ทำให้กลุ่มเป้าหมายมีความรู้ความเข้าใจจนสามารถทำการวิจัยได้ตามกรอบกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน ผลการศึกษารายบุคคลของ อุดร บุญสิงห์ (2546 : 95-99) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนบ้านทุ่งขุนใหญ่ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า บุคลากรมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนได้ครบตามกระบวนการขั้นตอนของการวิจัย และนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ อรุณจิตต์ ฤทธิรงค์ (2546 : 121 - 125), สุภีร์ สีพาย (2546 : 78 - 81), เสวียน ฟูราสะเก (2546 : บทคัดย่อ) และปัทมธนา จุลสมบูรณ์ (2547 : 102-105)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหาร โรงเรียน

ผลการวิจัยพบว่า หลังการพัฒนา ทำให้กลุ่มเป้าหมายมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนเพิ่มสูงขึ้นและมีความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียน ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียนควรคำนึงการขยายผลการพัฒนาบุคลากรของโรงเรียนด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนแก่บุคลากรทุกคน โดยใช้กลยุทธ์การอบรมเชิงปฏิบัติการและการนิเทศภายใน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอน

ผลการวิจัย พบว่า หลังการพัฒนา ทำให้กลุ่มเป้าหมายมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนเพิ่มสูงขึ้นและมีความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียน ดังนั้นครูผู้สอนทุกคน ควรเข้ารับการพัฒนาด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาหรือแก้ปัญหาในชั้นเรียนของตนเอง และเพื่อให้ได้ผลงานทางวิชาการ ในการขอเลื่อนวิทยฐานะให้สูงขึ้น ซึ่งจะช่วยให้มีความก้าวหน้าและมั่นคงในวิชาชีพของตนเอง